

Familierechtbank Oost-Vlaanderen (afd. Gent), vonnis van 7 juni 2018

Huwelijk – Huwen in het buitenland – Marokko – Attest van geen huwelijksbeletsel – Consulaire wetboek – Artikel 70 – Artikel 71 – Verzet door het parket – Hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk aan te gaan – Artikel 146bis BW – Geen schijnhuwelijk

Mariage – Mariage à l'étranger – Maroc – Certificat de non-empêchement à mariage – Code consulaire – Article 70 – Article 71 – Opposition par le parquet – Qualité et conditions pour conclure un mariage – Article 146bis C. civ. – Absence de mariage simulé

In de zaak

van

T.R.U., geboren te Brussel op [...] 1977, van Belgische nationaliteit, wonende te 9200 Baasrode, [...], eiseres, bijgestaan door Mr. Bart Van Baeveghem, advocaat te 9200 Dendermonde, Brusselsestraat 108

tegen :

de procureur des Konings Oost-Vlaanderen, afdeling Gent met kabinet in het gerechtsgebouw te 9000 Gent, Opgeëistenlaan 401/B, verweerder, vertegenwoordigd door eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen,

verleent de rechtbank het volgende vonnis.

De rechtbank heeft de partijen gehoord en de stukken ingezien, inzonderheid de dagvaarding betekend op 19 januari 2018 en de conclusies/stavingstukken van de partijen.

De rechtbank heeft het debat gesloten tijdens de terechtzitting van 24 mei 2018 en de zaak in beraad genomen.

I. Voorwerp van de vordering

De eiseres heeft de Belgische nationaliteit en wenst in Marokko te huwen met B.B., die de Marokkaanse nationaliteit heeft en in Marokko woont.

De Marokkaanse overheid vereist daartoe dat de eiser een attest van geen huwelijksbeletsel (hierna afgekort als 'AGH') voorlegt.

Op 7 augustus 2017 vroeg de eiseres aan het Belgische Consulaat-generaal in Casablanca (Marokko) om de afgifte van een AGH.

Bij aangetekende brief van 21 december 2017 meldde de verweerder aan de eiseres op gemotiveerde wijze dat hij zich verzet tegen de uitreiking van het gevraagde AGH.

Op 19 januari 2018 dagvaardt de eiseres de verweerder. Volgens haar conclusie neergelegd ter terechtzitting van 24 mei 2018 vordert zij de opheffing van het verzet van de verweerder te bevelen tegen de uitreiking van het attest geen huwelijksbeletsel met betrekking tot het voorgenomen huwelijk tussen haarzelf en B.B. (geboren in Marokko op [...] 1987). Voor het overige verzoekt de eiseres de verweerder te veroordelen tot het betalen van de gerechtskosten die aan haar zijde begroot worden op onder meer de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.440,00 euro.

Bij conclusie neergelegd ter terechtzitting van 26 april 2018 verzoekt de verweerder om de vordering van 'verweester' ontvankelijk te verklaren, maar af te wijzen als ongegrond en de 'verweester' (wellicht wordt bedoeld de eiseres) te veroordelen tot de gedingkosten.

II. Beoordeling

1. Algemeen

Op 15 juni 2014 is het Consulair Wetboek in werking getreden. De aanvraag van de eiseres om een AGH te bekomen, dateert van 7 augustus 2017 zodat de vordering dient beoordeeld conform dit Consulair Wetboek.

Hoofdstuk 11 van deze wet bepaalt:

“Hoofdstuk 11 – De consulaire attesten

Art. 68. Het hoofd van een consulaire beroepspost geeft consulaire attesten af. De minister bepaalt de voorwaarden waaronder deze attesten worden afgegeven.

Art. 69. Het hoofd van een consulaire beroepspost geeft aan Belgen die een huwelijk willen aangaan in het ambtsgebied van zijn consulair ressort, op hun verzoek, een attest af van geen huwelijksbeletsel waaruit blijkt dat er naar Belgisch recht geen wettelijk bezwaar bestaat tegen het huwelijk, indien de buitenlandse overheid de voorlegging van dit attest eist.

Art. 70. Het attest wordt slechts uitgereikt indien na onderzoek blijkt dat de verzoeker naar Belgisch recht voldoet aan de hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan. Bij de aanvraag van het attest moet de in het buitenland wonende verzoeker woonplaats kiezen in België voor de briefwisseling en betekeningen. Het hoofd van de consulaire beroepspost zendt, indien niet wordt voldaan aan de hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk aan te gaan of bij ernstige twijfel over het voldoen aan de vereiste hoedanigheden en voorwaarden, de aanvraag van het attest aan de bevoegde procureur des Konings en geeft de verzoeker hiervan kennis.

Art. 71. De procureur des Konings kan zich binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag van het attest, waarvan de consulaire beroepspost de ontvangst betekent bij de indiening van de aanvraag, verzetten tegen de uitreiking ervan. Hij kan deze termijn met een periode van maximum twee maanden verlengen. Hij brengt desgevallend zijn gemotiveerd verzet onverwijld ter kennis van de belanghebbende partijen, de consulaire beroepspost bij welke het attest werd aangevraagd, de dienst Vreemdelingenzaken en de ambtenaar van de burgerlijke stand van de woonplaats in België van de verzoeker. De opheffing van het verzet kan binnen de maand van de kennisgeving van het verzet worden gevraagd voor de rechtbank van eerste aanleg van het ambtsgebied van de procureur des Konings die zich heeft verzet tegen de uitreiking van het attest. De rechter doet uitspraak op korte termijn.

Indien de procureur des Konings binnen de in het eerste lid bedoelde termijn geen verzet heeft aangetekend, gaat het hoofd van de consulaire beroepspost onverwijld over tot de uitreiking van het attest.”

Het AGH is conform dit wetboek derhalve een ‘consulair attest’ en geen akte van de burgerlijke stand.

Tot voormelde ‘hoedanigheden en voorwaarden’ bedoeld in artikel 70 van het Consulair Wetboek behoort ook de vereiste van artikel 146*bis* BW (zie memorie van toelichting, die stelt dat deze hoedanigheden en voorwaarden vervat liggen in de artikelen 144-164 BW – “Dit betekent dat ook moet voldaan zijn aan artikel 146*bis* en dat het attest niet kan worden uitgereikt indien het voorgenomen huwelijk een schijnhuwelijk is in hoofde van een van de partijen” – MvT, Parl. St. Kamer 2012-2013, nr. 53K2673/001, 15).

Artikel 146*bis* BW bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten *kennelijk* niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar *enkel* op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

2. Ontvankelijkheid van de vordering

De vordering is regelmatig en tijdig (want op 19 januari 2018 werd de dagvaarding betekend, zijnde binnen de maand na de kennisgeving van verweerders verzet op 21 december 2017) ingeleid, zodat ze ontvankelijk is.

3. Ten gronde

De verweerder stelt dat het beoogde huwelijk een schijnhuwelijk betreft en de eiseres betwist dit.

De vraag is of de verweerder zijn stelling bewijst. Aangezien de intentie van partijen nooit met absolute zekerheid te achterhalen is, wordt vereist dat de bewijsmiddelen een decisief karakter hebben en dat er een eenduidig vermoeden bestaat dat niet wordt tegengesproken. Het komt er met andere woorden op aan een geheel van omstandigheden aan te duiden dat met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aangeeft dat het voorgenomen huwelijk wordt afgewend van zijn normale intentie en er dus wel degelijk sprake is van een schijnhuwelijk doordat partijen, of één van hen, enkel op het oog hebben een constructie op te zetten om een materiële zekerheid of voordelen te verschaffen (zie o.m. Gent, 24 februari 2005, *NjW* 2005, 1173; Gent, 16 juni 2005, *RAGB* 2006, 543 e.v.).

De verweerder stelt dat het aannemelijk is dat de eiseres de intentie heeft om een duurzame samenleving tot stand te brengen met B. B. maar dat de volgende diverse – door deze rechtbank samengevatte – omstandigheden er op wijzen dat de intentie van B. B. niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame samenleving, maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde:

- er is een snelle gang van zaken: B.B. kwam in België aan in juli 2016, ontmoette de eiseres voor het eerst op de trein van Brussel naar Dendermonde en trok amper een maand later in bij haar in de sociale huurwoning waar de eiseres met haar drie kinderen woont;
- het is ongebruikelijk in de Marokkaanse cultuur dat een vrouw een man onderhoudt: toen B.B. in België verbleef leefde hij ten laste van de eiseres en dit hoewel hij inkomsten uit zwart werk had; sedert zijn terugkeer naar Marokko in mei 2017 stuurde de eiseres regelmatig geld op naar B.B.; B.B. verklaarde dat ze samen een appartement huren in Tanger en samen de huur betalen (zij zou 350,00 euro betalen); de eiseres steunt hem dan ook meer dan door elke maand 100,00 euro te betalen; B.B. woont immers in bij zijn ouders en heeft een inkomen als taxichauffeur; deze hoge bijdrage van de eiseres wijst er op dat de materiële voordelen voor

B. B. doorwegen om een relatie met de eiseres in stand te houden; hij voelt geen gêne om zich door de eiseres te laten onderhouden;

- het is zeer ongebruikelijk in de Marokkaanse cultuur en islambeleving dat een man een huwelijk wenst aan te gaan met een oudere, niet-gelovige, gescheiden vrouw met drie kinderen; de huwelijksvoltrekking lijkt een formele aangelegenheid te zullen zijn: volgens de eiseres zullen ze nog religieus huwen maar volgens B.B. zal er enkel een wettig huwelijk volgen en dient de eiseres zich niet tot de islam te bekeren; er werd verder geen verloofsfeest gegeven en er zal enkel in België een huwelijksfeest gegeven worden (met de burens en de kinderen) daar waar B. B. een grote familie heeft in Marokko;
- de eiseres beschikt niet over essentiële kennis die een verloofde zou moeten hebben over diverse personen die zeer belangrijk zijn in het leven van B.B.; zo kent de eiseres de naam van de ex-echtgenote van B.B. niet, terwijl B.B. met haar een vierjarige dochter heeft; de eiseres weet ook niet hoeveel broers en zussen B.B. heeft; ze wist enkel dat hij een oudere zus heeft;
- er is een leeftijdsverschil van 10 jaar (waarbij mevrouw 10 jaar ouder is dan mijnheer); het is ongebruikelijk dat een Marokkaanse moslim in het huwelijk treedt met een oudere vrouw die geen moslim is en drie kinderen heeft; B.B. verklaarde dat ze over een jaar of 2 aan kinderen zouden beginnen daar waar de eiseres verklaarde dat gezinsuitbreiding niet medisch te verantwoorden zou zijn; het leeftijdsverschil is fysiek duidelijk zichtbaar; B.B. en de eiseres hebben daarenboven een totaal andere visie op gezondheid: de eiseres sport niet en gaat graag uit eten terwijl dat B.B. een sportfreak is en goed op zijn voeding let; mevrouw is verliefd op B.B. en het is aannemelijk dat zij de intentie heeft om een duurzame samenleving op te bouwen met hem; het leeftijdsverschil en de andere factoren doen evenwel vermoeden dat B.B. niet de intentie heeft om een duurzame samenleving op te bouwen met de eiseres en dat een voorgenomen huwelijk met een 10-jaar oudere Belgische vrouw in deze fase van zijn leven een overwogen tijdelijke keuze is waarbij verblijfsrechtelijke en materiële voordelen doorslaggevend zijn.

Volgens de verweerder doen de door de eiseres voorgelegde stukken geen afbreuk aan al deze vaststellingen. De voorgelegde Whatsapp-berichten hebben allen betrekking op de periode september 2017 tot en met december 2017, zijnde de periode tijdens dewelke de eiseres en B.B. wisten dat er een onderzoek aangevraagd was met betrekking tot het al dan niet schijnkarakter van hun voorgenomen huwelijk.

De eiseres wijst er vooreerst op dat de partners elkaar wel goed kennen en dit sedert juli 2016 wat toch geen snelle gang van zaken is. De beide partners hebben negen maanden samengewoond in de woning van de eiseres in Baasrode tot wanneer B.B. terug naar Marokko ging omwille van de ziekte van zijn vader en het aflopen van zijn visum kort verblijf. Bij hun eerste ontmoeting (op de trein) verbleef B.B. wettig in België; ze wisselden telefoonnummers en spraken enkele keren af in Brussel, waarna ze gevoelens kregen voor elkaar en een relatie begonnen. Aangezien pendelen praktisch gezien niet evident was, stelde de eiseres zelf voor om bij haar te komen inwonen. Op die manier leerde B.B. haar kinderen kennen. Na de terugkeer naar Marokko onderhield het koppel telefonisch, structureel contact met elkaar. Ze legt verder nog recente bewijzen van telefonische contacten voor. De eiseres reist ook vaak naar Marokko voor enkele dagen (oktober 2017, 14 februari 2018, april 2018, ...).

De eiseres verwijst voor de terugkeer van B.B. naar Marokko louter naar de ziekte van diens vader. Zij ontkent dat zij B.B. zou onderhouden in Marokko: ze erkent geld op te sturen (uit vrije wil) voor onder meer de huur van een appartement als zij in Marokko is (hij verblijft bij zijn ouders en zo hebben zij de nodige privacy) en voor het betalen van telefoonrekeningen. B.B. betaalt ook voor activiteiten voor de

eiseres en haar dochter (zoals het ontbijt als zij in Marokko verblijft en voor de huur van een auto). Sinds oktober 2017 stuurt ze geen geld meer op. B.B. heeft immers zelf een inkomen.

B.B. heeft wel degelijk goede contacten met zijn familie. De eiseres legt een schriftelijke verklaring voor van zijn ouders waarbij zij hun toestemming geven voor het huwelijk van de eiseres met hun zoon. Uit de telefoongesprekken blijkt ook dat de eiseres contact heeft met de ouders van B.B. Deze contacten blijken tevens uit de voorgelegde foto's van uitstapjes enz. Dat niet alles volgens de Marokkaanse gewoonten gebeurt blijkt onder meer uit het feit dat B.B. een moderne man is: hij wil niet dat de eiseres zich bekeert tot de islam. Hij is een moderne man die helpt in het huishouden en ook kookt. Zijn familie is niet strikt traditioneel en gelovig.

Verder klopt het dat zowel de eiseres als B.B. tijdens het interview weinig kunnen meedelen over elkaars familiale achtergrond, maar zij antwoorden zelf ook summier wanneer het gaat over hun eigen familiale achtergrond. Zo heeft de eiseres al jaren geen contact meer met haar eigen broers en zussen. Ze vertelt ook weinig over haar ex-echtgenoot. Wat van belang is, is dat B.B. wel goede contacten heeft met de zeer nabije familie van de eiseres, namelijk haar kinderen. Ook de broers en zussen van B.B. hebben het ouderlijk huis verlaten waardoor er weinig contact is. De eiseres heeft de ouders van B.B. pas voor het eerst in levende lijve ontmoet de dag vóór het interview en er waren toen geen broers of zussen aanwezig in het ouderlijk huis. Hetzelfde geldt voor de ex-echtgenote van B.B.; hij heeft zelf weinig contact met haar en zijn dochtertje T. ziet hij zeer weinig; ondertussen heeft de eiseres het kind wel al een keertje gezien; inmiddels heeft ze broer S., zus H. en zus I. ook ontmoet in Marokko.

Omtrent de gezinsuitbreiding wijst de eiseres er op dat B.B. inmiddels ingezien heeft dat het medisch beter is om geen risico's te nemen en hij zijn standpunt gewijzigd heeft.

Tenslotte zijn de eiseres en B.B. geen uitersten zoals getypeerd door de verweerder. Zo is B.B. inderdaad sportief en eet hij gezond, maar hij verklaarde tevens dat ze samen iets gaan drinken, naar de film gaan, thuis een film kijken, reizen en wandelen. Omdat hij in België weinig om handen had, ging B.B. bijna dagelijks sporten wat nu niet meer mogelijk is aangezien hij werk heeft in Marokko.

De rechtbank onderzoekt hieronder of B.B. kennelijk niet de bedoeling heeft om een duurzame leefgemeenschap te stichten met de eiseres.

Klaarblijkelijk wordt niet getwijfeld aan de goede intenties van de eiseres, die verliefd zou zijn op B.B. en wel degelijk een relatie zou willen uitbouwen met hem.

Om de intenties van B.B. te beoordelen, beschikt de rechtbank enkel over een gestandaardiseerd interview van hemzelf en de eiseres op het Belgische Consulaat-generaal in Casablanca van 7 augustus 2017 (zie dossier OM), een verhoor van de eiseres en een onaangekondigd huisbezoek door de politie van Dendermonde op 2 oktober 2017 en de stavingstukken van de eiseres.

Deze verhoren/ingevulde vragenlijsten hebben geen bewijs van een mogelijk schijnhuwelijk aan het licht kunnen brengen: beide partners leggen geen tegenstrijdige verklaringen af en kennen de achtergrond van de ander.

- *De snelle gang van zaken*

Het is correct dat het koppel kennis gemaakt heeft op de trein van Brussel naar Dendermonde. Op dat ogenblik zou B.B. nog legaal in het land verbleven hebben. Er worden telefoonnummers uitgewisseld en afgesproken, waarna de eiseres en B.B. een koppel worden. Vrij snel trekt B.B. op verzoek van de eiseres bij hem in. Toch meent de rechtbank dat hieruit niet per se een schijnrelatie kan afgeleid

worden. De partijen zijn immers al op een leeftijd dat zij goed kunnen inschatten wat zij op relationeel vlak willen.

Zo is het ook niet correct dat er sprake is van een snelle gang van zaken voor het sluiten van het huwelijk. Het koppel heeft immers in België gedurende 9 maanden samengewoond. De eiseres erkent dat B.B. destijds in illegaal verblijf kwam omdat zij hem gevraagd had om in België te blijven (hij verbleef in België van juli 2016 (vanaf augustus 2016 bij haar) tot mei 2017) en daardoor was de termijn van het visum ruim overschreden. De eiseres is zich verder gaan bevragen op het gemeentehuis maar men heeft haar daar niet verder geholpen. Ze heeft haar weg niet kunnen vinden in de administratieve molen. B.B. zou niet met opzet de vreemdelingenwetgeving overtreden hebben. Hij is uiteindelijk in mei 2017 vertrokken naar Marokko omdat zijn vader ziek was. Beide partijen hebben al een leeftijd waarop ze beter kunnen inschatten of hun relatie enige kans op slagen heeft. Tijdens dit 9 maanden durend verblijf heeft B.B. ook de kinderen van de eiseres ontmoet en leren kennen.

- *Het niet naleven van de Marokkaanse gebruiken en cultuur*

De verweerder verwijt de eiseres en B.B. dat zij, als vrouw, hem financieel zou onderhouden. Dit zou ongebruikelijk zijn in de Marokkaanse cultuur. Verder zou het zeer ongebruikelijk zijn in de Marokkaanse cultuur en islambeleving dat een man een huwelijk wenst aan te gaan met een oudere, niet-gelovige, gescheiden vrouw met drie kinderen. Ook het ontbreken van een religieus huwelijk zou niet in overeenstemming zijn met de betrokken cultuur.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat B.B. eerder een moderne moslim te noemen is, die zelf al gescheiden is en er niet op aandringt dat de eiseres zich zou bekeren tot de islam.

Het is dan ook al te makkelijk ervan uit te gaan dat één en ander niet volgens de tradities zou verlopen.

Het klopt dat de eiseres B.B. financieel steunt. Dit wordt door beiden bevestigd. Dit is niet ongebruikelijk omdat de inkomsten in Marokko nu eenmaal een stuk lager liggen. Bovendien is het nog altijd een teken van een goede verstandhouding en van een relatie als er sommen worden overgemaakt voor het onderhoud van de andere partner. Deze bijdragen van de eiseres vult B.B. klaarblijkelijk aan met zijn inkomen als taxichauffeur.

- *Het ontbreken van essentiële kennis over elkaars familieleden*

De kennis van de eiseres omtrent de familie van B.B. is inderdaad beperkt wat uiteraard niet anders kan gelet op de beperkte ontmoetingen die de eiseres met zijn familie heeft gehad. De eiseres heeft wel de ouders van hem ontmoet. Tijdens haar verhoor op 2 oktober 2017 slaagt ze er in de nodige gegevens te verstrekken over deze ouders. Ze weet ook dat B.B. uit een gezin komt met 4 zonen en 4 dochters. Ze kent ook de naam H., ze weet dat er nog twee broers thuis wonen en de jongste stuurt haar e-mails in het Frans. De zussen zijn allen al gehuwd maar [ze] kent de namen niet. Verder weet ze te vertellen welk werk B.B. in het verleden heeft uitgeoefend en actueel uitoefent: hij werkte in een autofabriek in Tanger en thans rijdt hij met een taxi.

Dat B.B. niet veel kan vertellen over de familie van de eiseres is niet verwonderlijk: de eiseres zegt zelf niet echt nog contact met haar familie te hebben.

Daarnaast brengt de eiseres een stuk in de debatten van de ouders van B.B. waarbij zij verklaren akkoord te gaan met het voorgenomen huwelijk tussen beiden (zie stukken 2 en 3 eiseres).

De eiseres heeft verder ook het vierjarig dochtertje van B.B. ontmoet tijdens een bezoek aan de ouders van B.B. Het contact met het kind en de ex-vrouw van B.B. zou eerder miniem zijn. Dit alles wordt bevestigd door B.B. zelf.

- *Het leeftijdsverschil van 10 jaar*

Het klopt dat er sprake is van een leeftijdsverschil van 10 jaar (waarbij mevrouw 10 jaar ouder is dan mijnheer). Het kan toch bezwaarlijk gesteld worden dat dit een groot leeftijdsverschil is. Bovendien is dit een dermate subjectief gegeven waarover niet in het algemeen uitspraken gedaan kunnen worden. Evenmin kan dit louter afgedaan worden als een ongebruikelijk iets in de Marokkaanse cultuur.

- *Overige*

Terecht wijst de eiseres er op dat zij en B.B. geen uitersten zijn zoals getypeerd door de verweerder. Zo is B.B. inderdaad sportief en eet hij gezond, maar hij verklaarde tevens dat ze samen iets gaan drinken, naar de film gaan, thuis een film kijken, reizen en wandelen. Omdat hij in België weinig om handen had, ging B.B. bijna dagelijks sporten wat nu niet meer mogelijk is aangezien hij werk heeft in Marokko.

De rechtbank kan er verder niet omheen dat het stukkenbundel van de eiseres (de foto's en de talloze uitprints van communicatie via Skype en Whatsapp) aantoont dat de eiseres en B.B. zeer veel met elkaar communiceren.

Verder blijkt dat de eiseres sedert de terugkeer van B.B. naar Marokko al meermaals naar Tanger in Marokko is gereisd: in augustus 2017, in oktober 2017, van 14 februari 2018 tot 17 februari 2018 [...], van 7 april 2018 tot 14 april 2018.

De voorgelegde foto's tonen ook aan dat de eiseres tijdens haar reizen naar Marokko liefdevolle contacten heeft met B.B.

Verder kan toch maar moeilijk aangenomen worden dat de eiser zich in een kwetsbare en beïnvloedbare positie bevindt louter en alleen omdat zij gescheiden is, drie kinderen heeft en een sociale woning betreft. Uit niets blijkt dat de eiseres de naïeve beïnvloedbare vrouw is zoals beschreven door de verweerder. Ze heeft al een echtscheiding achter de rug en niets wijst er op dat zij niet handelt uit vrije wil.

Het huwelijk van de betrokkenen kan een verblijfsrechtelijk voordeel in België opleveren voor B.B. Dat hij evenwel *enkel* voor dit verblijfsvoordeel *kennelijk* zijn huwelijkstoestemming zou veinzen, staat niet eenduidig vast minstens bestaat hierover ernstige twijfel.

Het verzet van de procureur des Konings tegen de afgifte van een AGH dient dan ook opgeheven.

4. *Gerechtskosten*

Aangezien de vordering van de eiseres gegrond is, dient de Belgische Staat veroordeeld te worden tot betaling van de gerechtskosten.

Naar *analogie* met het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 68/2015 van 21 mei 2015 oordeelt deze rechtbank dat de verweerder wel degelijk veroordeeld kan worden tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding in het geval hij in het ongelijk wordt gesteld (zie hierover ook E. Brewaeyts, "Grondwettelijk Hof herziet rechtspraak over rechtsplegingsvergoeding", *Juristenkrant* 10 juni 2014, p. 4). De rechtbank verwijst in het bijzonder naar overweging B.10.2 van dit arrest dat stelt "(...) Om

dezelfde redenen moet het openbaar ministerie dat in het ongelijk wordt gesteld in een vordering die voor een burgerlijk rechtscollege is ingesteld op grond van artikel 138bis, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek, kunnen worden veroordeeld tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding (...)".

Het verhaal van de eiseres betreft een niet in geld waardeerbaar geschil zodat het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 1.440,00 euro bedraagt, het minimum 90,00 euro.

Gelet op de aard van het geschil en de gevoerde betwisting (die in essentie een feitenbeoordeling uitmaakt), bepaalt de rechtbank de rechtsplegingsvergoeding op het bedrag van 500,00 euro.

5. Uitvoerbaarheid bij voorraad

Overeenkomstig artikel 1398/1, § 3 kunnen vonnissen m.b.t. de staat van personen, niet uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.

Dit vonnis heeft betrekking op de staat van personen, zodat het niet voorlopig uitvoerbaar kan worden verklaard (zie L. De Schrijver, "De wet van 2 juni 2013 – het juridisch arsenaal in de strijd tegen schijn- en gedwongen relaties andermaal uitgebreid", *TBBR* 2015, 50 (randnummer 12 – inzonderheid verwijzing naar artikel 572bis Ger.W.)).

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK,

OP TEGENSPRAAK

met inachtneming van artikel 2 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt,

heft het verzet van de procureur des Konings tegen de afgifte van een attest niet huwelijksbeletsel aan de eiseres van 21 december 2017, op.

Legt de gerechtskosten ten laste van de Belgische Staat en begroot deze aan de zijde van de eiseres op € 275,28 dagvaardingskosten en € 500,00 rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van de verweerder op € 0,00.

Aldus uitgesproken op de openbare terechtzitting van de zeventiende familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent van zeven juni tweeduizend achttien.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld: rechter Katja Jansegers, bijgestaan door griffier Els Bogaert.